

Marcin Spychała*

Pomoc sektorowa a zakłócenie wolnej konkurencji na rynku

Słowa kluczowe: pomoc publiczna, pomoc sektorowa, konkurencja, Polska
Keywords: state aid, sectoral state aid, competition, Poland

Wprowadzenie

Jednym z podstawowych celów istnienia Unii Europejskiej, które zostały określone już w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską, jest stworzenie wspólnego rynku, na którym będzie panowała swobodna, niezakłócona konkurencja¹. W związku z powyższym wspólnotowe uregulowania prawne określają wspólne reguły dotyczące konkurencji na rynku, a wśród nich – reguły w zakresie udzielania przez wszystkie państwa członkowskie pomocy publicznej na przedsięwzięcia o charakterze gospodarczym².

Pomoc publiczna uregulowana została w art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)³. Jeśli dany środek pomocowy charakteryzuje się jednocześnie wszystkimi poniższymi cechami (tak zwanymi specyficznymi przesłankami występowania pomocy publicznej), wówczas należy taki środek pomocowy uznać za pomoc niezgodną z unijnymi zasadami wspólnego rynku, a zatem za pomoc niedopuszczalną⁴:

- jest przyznawany przez organy państwowe albo pochodzi ze środków państwowych,
- jest udzielany na warunkach korzystniejszych niż aktualnie dostępne na rynku,

---

* Doktor Marcin Spychała jest asystentem na Wydziale Ekonomii (Katedra Finansów Publicznych) Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. E-mail: marcin.spychala@ue.poznan.pl.

¹ Artykuł 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.Urz. UE C 340 z 10 listopada 1997 roku).

² A. Jankowska, M. Marek, *Dopuszczalność pomocy publicznej. Uregulowania wspólnotowe i krajowe*, C.H. Beck, Warszawa 2009, s. 11.

³ Artykuły 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.Urz. UE C 83 z 30 marca 2010 roku).

⁴ M. Spychała, *Pomoc publiczna w warunkach gospodarki rynkowej*, w: *Współczesne problemy ekonomiczne: polityka państwa a proces globalizacji*, red. G. Wolska, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Katowice 2013, s. 239.

- ma selektywny charakter,
- grozi zakłóceniem bądź też zakłóca konkurencję na rynku,
- ma ujemny wpływ na wymianę handlową między państwami Unii.

Celem artykułu jest przedstawienie struktury pomocy sektorowej udzielanej w Polsce w latach 2003–2012. W opracowaniu postanowiono zweryfikować hipotezę, według której pomoc sektorowa wywiera istotny wpływ na zakłócenie wolnej konkurencji na rynku. Do osiągnięcia powyższego celu zastosowano metodę opisową oraz przyczynową. Dane statystyczne dotyczące pomocy sektorowej zaczerpnięto z okresowych raportów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dotyczących pomocy udzielonej w Polsce w badanych latach. Celowi artykułu podporządkowana została jego treść oraz układ. Najpierw przedstawiono istotę pomocy sektorowej, a następnie przeprowadzono analizę wielkości i struktury tej pomocy udzielonej w Polsce.

Sektorowe przeznaczenie pomocy publicznej

Pomoc publiczna według swojego przeznaczenia jest dzielona na trzy następujące grupy: pomoc horyzontalną, pomoc regionalną oraz pomoc sektorową. Podstawowym celem pomocy regionalnej jest stymulowanie rozwoju słabiej rozwiniętych regionów Unii Europejskiej. Pomoc horyzontalna służy z kolei rozwiązaniu określonego problemu o strategicznym charakterze albo o ogólnym zasięgu – dotyczy na przykład wdrażania innowacji, wzrostu zatrudnienia lub ochrony środowiska. Natomiast pomoc sektorowa skierowana jest do przedsiębiorstw prowadzących działalność w ramach ściśle określonych gałęzi gospodarki.

Pomoc sektorowa adresowana jest do przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w ramach tak zwanych sektorów wrażliwych wtedy, gdy napotykają one na problemy finansowe ograniczające ich swobodne funkcjonowanie na rynku⁵. Tradycyjnie do sektorów wrażliwych zalicza się następujące sektory gospodarki⁶:

- górnictwo węgla,
- hutnictwo żelaza i stali,
- przemysł stoczniowy,
- przemysł włókien syntetycznych,
- wytwarzanie energii elektrycznej,
- kinematografię,
- telekomunikację,
- sektor gazu ziemnego.

⁵ *Finanse publiczne*, red. T. Juja, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, Poznań 2011, s. 364.

⁶ P. Nicolaidis, M. Kekelekis, M. Kleis, *State Aid Policy in the European Community*, Wolters Kluwer, London 2008, s. 48.

Poza wymienionymi powyżej za sektory wrażliwe uważane są również: leśnictwo, rolnictwo, rybołówstwo oraz akwakultura, a także sektor transportu (drogowego, kolejowego, śródlądowego, morskiego, lotniczego oraz intermodalnego i multimodalnego), jednak w przypadku tych sektorów stosowane są odmienne reguły dopuszczalności pomocy publicznej. W związku z oddzieleniem pomocy przeznaczonej na rozwój obszarów wiejskich pomoc w tych sektorach regulują *Wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym* oraz *Wytyczne dla celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury*⁷. Ponadto, w statystyce publicznej pomoc udzielona w ramach tych sektorów nie jest uznawana za pomoc sektorową, dlatego też nie zostanie ona objęta zakresem niniejszego opracowania.

Pomoc sektorowa służy wsparciu przede wszystkim procesów o charakterze restrukturyzacyjnym. Z tego też względu powinna mieć ona charakter doraźny, a także wyjątkowy, dlatego nie powinna być w zasadzie przeznaczona na nowe inwestycje⁸.

Konieczność udzielenia pomocy publicznej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność gospodarczą w sektorach wrażliwych może być spowodowane takimi czynnikami, jak⁹: przerost zatrudnienia, wysokie koszty produkcji związane ze stosowaniem przestarzałej technologii, nadmierne moce produkcyjne w powiązaniu z trwale zmniejszającym się popytem czy też nienadążanie za rozwojem analogicznej gałęzi gospodarki w innych państwach Unii Europejskiej.

Przedsiębiorstwa otrzymujące pomoc sektorową zobowiązane są realizować politykę systematycznego ograniczania działalności gospodarczej w sektorze wrażliwym, a także podejmować działania mające na celu wejście do innego sektora, co pozwoliłoby im na pewne i rentowne funkcjonowanie na rynku. Powyższe działania powinny być ukierunkowane na zmniejszenie potencjału produkcyjnego i w konsekwencji – liczby zatrudnionych¹⁰.

Pomoc sektorowa wywiera szczególnie niekorzystny wpływ na konkurencję na jednolitym rynku europejskim, dlatego też jest ona najmniej preferowanym rodzajem pomocy udzielanej w Unii Europejskiej. Implikuje to konieczność sukcesywnego ograniczania pomocy sektorowej, co daje się zauważyć w postępującym trendzie spadkowym udzielania pomocy sektorowej w niemal wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej¹¹.

⁷ W. Tkaczyński, M. Świstak, *Encyklopedia polityki regionalnej i funduszy europejskich*, C.H. Beck, Warszawa 2013, s. 382–383.

⁸ J. Choroszczak, M. Mikulec, *Pomoc publiczna a rozwój firmy. Szanse i zagrożenia*, Poltext, Warszawa 2012, s. 38.

⁹ M.M. Hybka, *Pomoc publiczna*, w: *Finanse publiczne...*, s. 365.

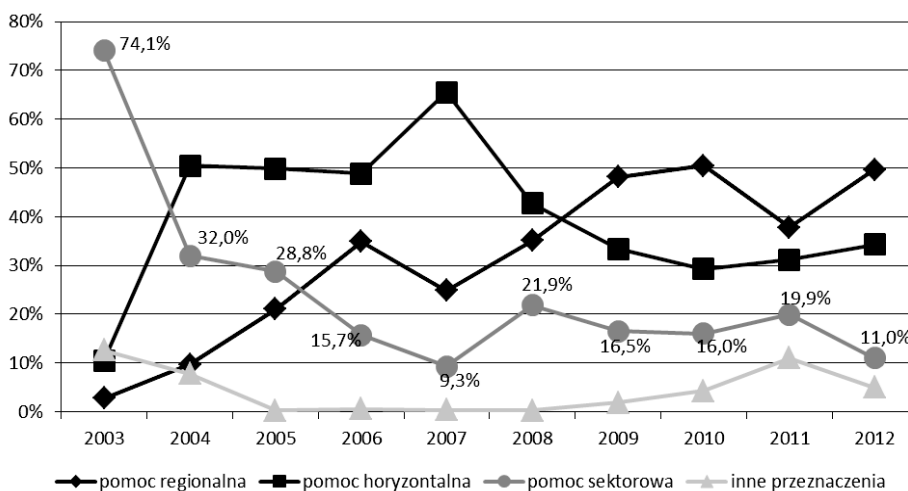
¹⁰ Tamże, s. 365.

¹¹ J. Choroszczak, M. Mikulec, dz. cyt., s. 38.

Pomoc sektorowa udzielona w Polsce w latach 2003–2012

Pomoc sektorowa była dominującym rodzajem pomocy publicznej w okresie poprzedzającym wstąpienie Polski do Unii Europejskiej. W 2003 roku stanowiła ona aż 74,1% całości pomocy publicznej udzielonej wówczas w Polsce (rysunek 1). W pierwszych latach członkostwa Polski w Unii Europejskiej przeważała z kolei pomoc horyzontalna, która w 2007 roku stanowiła 65,5% całości udzielonej wówczas pomocy. Natomiast od roku 2009 najczęściej udzielano pomocy regionalnej, która w 2010 i 2012 roku stanowiła blisko połowę całości udzielonej wówczas pomocy.

Rysunek 1. Przeznaczenie pomocy publicznej udzielonej w Polsce w latach 2003–2012

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych UOKiK.

Wyraźny spadek wartości udzielanej pomocy sektorowej po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej wynikał przede wszystkim ze znacznej kwoty pomocy przyznanej w 2003 roku na restrukturyzację górnictwa węgla kamiennego oraz sektora hutnictwa żelaza i stali¹². W związku ze zobowiązaniami akcesyjnymi od 2004 roku pomoc na restrukturyzację hutnictwa jest zakazana, natomiast restrukturyzacja górnictwa węgla została objęta programem pomocowym, który przewidywał stopniowe zmniejszanie pomocy na ten cel.

W latach 2004–2008 odnotowano największy udział pomocy horyzontalnej w całości udzielonej pomocy publicznej. Wynika to z faktu, iż wraz z przystąpieniem Polski do

¹² Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2004 roku, UOKiK, Warszawa 2005, s. 36.

Unii Europejskiej zintensyfikowano wsparcie przeznaczone na ochronę środowiska, zatrudnienie, badania i rozwój oraz na szkolenia.

Ponadto, w całym badanym okresie można zaobserwować wzrostowy trend udziału pomocy regionalnej w całości udzielonej pomocy publicznej. Pomoc tego rodzaju dominuje nieprzerwanie od 2009 roku, co jest rezultatem udzielania znacznej wartości regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych, a także przyznawania pomocy na nowe inwestycje w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka oraz możliwości korzystania ze zwolnień z podatku dochodowego przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terenie specjalnych stref ekonomicznych.

W badanym okresie nominalna wartość udzielonej w Polsce pomocy sektorowej spadła ponad dziesięciokrotnie, a jej udział w wartości udzielonej pomocy publicznej ogółem obniżył się drastycznie – z 74,1% w 2003 roku do 11% w 2012 roku (rysunek 1). Dodatkowo w latach 2003–2007 od 81,2 do 89,1% kwoty pomocy sektorowej przypadają na górnictwo węgla. Sektor ten otrzymywał wówczas pomoc na pokrycie kosztów związanych z wydatkami na rekultywację terenów pokopalnianych, dodatkowymi pracami zabezpieczającymi pod ziemią wynikającymi z zamknięcia jednostek produkcyjnych oraz wypłatami dla pracowników z tytułu świadczeń socjalnych.

Tabela 1. Wartość pomocy sektorowej udzielonej w Polsce w latach 2003–2012

Przeznaczenie pomocy	Wartość udzielonej pomocy w mln zł									
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Pomoc sektorowa ogółem, w tym:	20 053,2	2 819,0	1 048,5	699,8	448,5	2 524,5	2 661,8	3 387,6	3 578,9	1 865,4
Górnictwo węgla	17 488,5	2 289,1	863,8	596,2	399,6	588,4	381,3	775,0	407,6	402,8
Energetyka	–	–	–	–	–	1 752,7	2 127,9	1 304,7	2 437,3	799,2
Kinematografia	–	–	–	–	–	183,4	152,6	126,4	145,9	75,9
Gaz ziemny	–	–	–	–	–	–	–	1 181,5	588,1	303,8
Telekomunikacja	–	–	–	–	–	–	–	–	0,0	283,6
Budownictwo okrętowe	488,1	529,9	184,7	103,6	48,9	–	–	–	–	–
Hutnictwo żelaza i stali	2 067,8	–	–	–	–	–	–	–	–	–

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych UOKiK.

W latach 2008–2012 największa pomoc sektorowa została udzielona wytwórcom energii elektrycznej (od 38,5% w 2010 roku do 79,9% w 2009 roku). Sektor wytwarzania energii elektrycznej otrzymał pomoc w formie rekompensaty z tytułu dobrowolnego rozwiązania umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (kosztów osieroconych). W ostatnich badanych latach nastąpił wyraźny wzrost wartości udzielonej pomocy sektorowej, co jest przede wszystkim skutkiem pojawienia się wsparcia dla sektora gazu ziemnego w kwocie 1181,5 mln zł w 2010 roku oraz 588,1 mln zł w 2011 roku

i 303,8 mln zł w 2012 roku. W ostatnim badanym roku ponownie odnotowano spadek wartości udzielonej pomocy sektorowej (o 47,9% w porównaniu z rokiem poprzednim), co jest wynikiem między innymi wyraźnego zmniejszenia wartości pomocy publicznej udzielonej w sektorze energetycznym.

Tabela 2. Główni beneficjenci pomocy sektorowej w Polsce w latach 2003–2012

Rok	Główni beneficjenci					
	Nazwa	wartość (w mln zł)	Nazwa	wartość (w mln zł)	Nazwa	wartość (w mln zł)
2012	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	383,2	Wielkopolska Sieć Szerokopasmowa SA	283,6	Gaz-System SA	238,2
2011	PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA	1 164,6	Polskie LNG SA	440,9	Polskie Sieci Elektroenergetyczne Operator SA	396,5
2010	PGNiG SA	604,6	Gaz-System SA	576,8	Południowy Koncern Energetyczny SA	380,9
2009	PGE Elektrownia Opole SA	503,9	PGE Elektrownia Turów SA	474,7	Południowy Koncern Energetyczny SA	278,9
2008	PGE Elektrownia Opole SA	411,1	PGE Elektrownia Turów SA	348,2	Kompania Węglowa SA	236,3
2007	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	198,2	Bytomska Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	60,8	Stocznia Szczecińska Nowa Sp. z o.o.	48,9
2006	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	262,3	Kompania Węglowa SA	189,8	Stocznia Szczecińska Nowa Sp. z o.o.	79,3
2005	Kompania Węglowa SA	435,0	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	230,9	Stocznia Szczecińska Nowa Sp. z o.o.	138,0
2004	Kompania Węglowa SA	1 366,9	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	321,7	Kopalnia Węgla Kamiennego Budryk SA	271,1
2003	Rybnicka i Gliwicka Spółka Węglowa S.A	5 800,0	Kompania Węglowa SA	2 200,0	Polskie Huty Stali SA	1 900,0

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych UOKiK.

Tabela 2 przedstawia beneficjentów, którym w latach 2003–2012 przyznano pomoc sektorową o największej wartości. W każdym z badanych lat wśród trzech głównych beneficjentów pomocy sektorowej znajdowały się duże spółki kapitałowe (spółki akcyjne i spółka z ograniczoną odpowiedzialnością). Co więcej, wśród przedsiębiorców, którzy otrzymali pomoc sektorową w latach 2003–2012, znajdują się niemal wyłącznie duże przedsiębiorstwa. Należy przy tym zauważyć, że najczęściej im większy jest beneficjent danej pomocy, tym większy jest jego udział w rynku oraz silniejsza pozycja konkurencyjna¹³. Jednocześnie im większa jest wartość pomocy publicznej, tym większe jest wzmocnienie pozycji przedsiębiorstwa, które ją otrzymało.

Mimo iż w ostatnim badanym roku największą wartość pomocy sektorowej udzielono podmiotom w sektorze energetycznym jako rekompensatę za rozwiązanie długoterminowych kontraktów sprzedaży mocy oraz energii elektrycznej (tabela 1), głównym beneficjentem pomocy sektorowej w tym roku była spółka z sektora węglowego (tabela 2). Świadczy to o tym, iż pomoc udzielona w sektorze energetycznym była rozproszona pomiędzy kilku beneficjentów, podczas gdy ponad 95% pomocy udzielonej w sektorze węglowym przypadła jednemu przedsiębiorstwu. Podobna sytuacja wystąpiła w sektorze telekomunikacyjnym, w którym całość udzielonej pomocy trafiła do jednego beneficjenta.

Ze względu na fakt, iż pomoc sektorowa jest dostępna tylko dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w ściśle określonych sektorach, jest ona bardziej selektywna niż pomoc regionalna oraz horyzontalna, a także z reguły w większym stopniu wpływa na warunki konkurencji. Z kolei za pomoc o mniejszym wpływie na konkurencję wolnorynkową uznaje się pomoc regionalną oraz pomoc horyzontalną. Powyższe rodzaje pomocy nie są ograniczone do określonych sektorów, a ich głównym zadaniem jest albo wyrównywanie dysproporcji w rozwoju gospodarczym pomiędzy regionami Unii Europejskiej, albo wsparcie realizacji określonych celów społeczno-gospodarczych. Osiągnięcie tych celów ma zrekompensować ewentualne negatywne konsekwencje wynikające z niekorzystnego wpływu udzielonej pomocy publicznej na konkurencję.

Podsumowanie

Spośród wszystkich rodzajów pomocy publicznej pomoc sektorowa stanowi potencjalnie największe zagrożenie naruszenia wolnej konkurencji na rynku. Pomoc sektorowa udzielana dużym przedsiębiorstwom dodatkowo wzmacnia ich pozycję, a przez to może bardziej ograniczać, a nawet eliminować istniejącą konkurencję lub też utrudniać jej powstanie. Jedynie pomoc udzielana symetrycznie wszystkim podmiotom działa-

¹³ Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2012 roku, UOKiK, Warszawa 2013, s. 80.

jącym w określonej branży nie musi wywierać negatywnego wpływu na konkurencję. Taka sytuacja występuje chociażby w sektorze energetycznym, w ramach którego pomoc sektorowa udzielana jest wszystkim zainteresowanym przedsiębiorstwom w postaci rekompensaty za rozwiązywanie długoterminowych kontraktów dotyczących sprzedaży mocy oraz energii elektrycznej¹⁴. W przedstawionej sytuacji każdemu uczestnikowi rynku udzielana jest podobna pomoc, natomiast uzyskanie lepszych od konkurencji wyników finansowych oraz możliwości rozwoju nadal będzie zależeć od wzrostu ich efektywności. Z drugiej strony nawet niewielka pomoc publiczna udzielona asymetrycznie jednemu z przedsiębiorstw w określonej branży może istotnie poprawić jego pozycję konkurencyjną i tym samym zakłócić działanie mechanizmu rynkowego.

W celu zminimalizowania ingerencji pomocy publicznej w mechanizm rynkowy należy jeszcze bardziej ograniczyć przypadki udzielania pomocy sektorowej. Pomoc tego rodzaju w największym stopniu zakłóca wolną konkurencję na rynku wewnętrznym, udzielana jest bowiem przeważnie dużym przedsiębiorstwom w znacznej kwocie. Może być ona przyznana przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w ściśle określonych branżach – tak zwanych sektorach wrażliwych – zatem w najszerszym zakresie wypełnia przesłankę selektywności. Natomiast inne rodzaje pomocy – pomoc *de minimis*, pomoc horyzontalna czy pomoc regionalna – udzielane są znacznie większej liczbie podmiotów, najczęściej w mniejszych kwotach. Zatem pomoc horyzontalna, regionalna i *de minimis* mają charakter bardziej rozproszony, przez co pojedynczy akt jej przyznania nie stanowi takiego zagrożenia dla konkurencji jak jednorazowe udzielenie pomocy sektorowej.

Literatura

- Choroszczak J., Mikulec M., *Pomoc publiczna a rozwój firmy. Szanse i zagrożenia*, Poltext, Warszawa 2012.
- Finanse publiczne*, red. T. Juja, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, Poznań 2011.
- Hybka M.M., *Pomoc publiczna*, w: *Finanse publiczne*, red. T. Juja, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, Poznań 2011.
- Jankowska A., Marek M., *Dopuszczalność pomocy publicznej. Uregulowania wspólnotowe i krajowe*, C.H. Beck, Warszawa 2009.
- Nicolaides P., Kekelekis M., Kleis M., *State Aid Policy in the European Community*, Wolters Kluwer, London 2008.
- Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2012 roku*, UOKiK, Warszawa 2013.
- Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 roku*, UOKiK, Warszawa 2012.
- Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2010 roku*, UOKiK,

---

¹⁴ Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 roku, UOKiK, Warszawa 2012, s. 78.

Warszawa 2011.

Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2009 roku, UOKiK, Warszawa 2010.

Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2008 roku, UOKiK, Warszawa 2009.

Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2007 roku, UOKiK, Warszawa 2008.

Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2006 roku, UOKiK, Warszawa 2007.

Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2005 roku, UOKiK, Warszawa 2006.

Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2004 roku, UOKiK, Warszawa 2005.

Raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2003 roku, UOKiK, Warszawa 2004.

Spychała M., *Pomoc publiczna w warunkach gospodarki rynkowej*, w: *Współczesne problemy ekonomiczne. Polityka państwa a proces globalizacji*, red. G. Wolska, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Katowice 2013.

Tkaczyński W., Świstak M., *Encyklopedia polityki regionalnej i funduszy europejskich*, C.H. Beck, Warszawa 2013.

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.Urz. UE C 83 z 30 marca 2010 roku).

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (Dz.Urz. UE C 340 z 10 listopada 1997 roku).

Streszczenie

W artykule przedstawiono cechy pomocy publicznej oraz najważniejsze zagadnienia dotyczące pomocy sektorowej. Ponadto, zaprezentowano strukturę pomocy sektorowej udzielanej w Polsce, a także głównych beneficjentów tej pomocy. W opracowaniu zweryfikowano hipotezę, według której pomoc sektorowa wywiera istotny wpływ na zakłócenie wolnej konkurencji na rynku. Artykuł został opracowany na podstawie rocznych raportów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom przygotowywanych przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Sectoral state aid and the distortion of free competition in the market

The article presents specific characteristics of the state aid and the most important issues of sectoral state aid. Moreover, the article presents the structure of the sectoral aid in Poland and the main beneficiaries of this aid. The article includes a hypothesis that sectoral state aid has a significant impact on the distortion of free competition in the market. The article has been developed on the basis of annual report on the state aid in Poland prepared by The Office of Competition and Consumer Protection.

Translated by Marcin Spychała